

© WIDE VERNOCKE

OH! DONNA

Kunst met bubbels

Voor gratis champagne ben ik altijd te porren. Afgelopen weekend werd ik weer lekker verwend. Het Brussels Gallery Weekend was een perfecte gelegenheid voor bubbels, en de kunst kreeg ik er gratis bij! Maar waarom toch altijd zo moeilijk, als het ook makkelijk kan? Lees deze tekst, die Meessen De Clercq schreef bij de tentoonstelling *Solipsism*: "Als hemelse evocatie bevaart dit werk in een subtiele schakering de volheid van het lege en de leegte van het volle, onder het zonne-oog van een aquarel aan de overzijde." Ik zag: een reeks glazen pilaren in verschillende tinten blauw, die doen denken aan de lucht.

En wat zou je kunnen zeggen over Paul McCarthy, wiens expo opende bij Xavier Hufkens afgelopen weekend? Ja, de wereld stond op zijn kop toen hij zijn gigantische, groene 'buttplug' in Parijs plaatste. Je zou het kunnen hebben over de schoonheid van het oppervlakkige. Zijn door Disney geïnspireerde figuren zijn "nachtmerrieachtige mutaties" schrijft de galerie. Even "dwingend" als "verontrustend". Legt McCarthy echt onze onderdrukte verlangens bloot, is de kunstenaar door Freud geïnspireerd? Ik zie vooral een slimme man die weet hoe hij geld kan verdienen. De siliconen afgietsels in primaire kleuren doen nog het meest denken aan gesmolten legoblokken. Speelgoed voor de rijken. "Oh, schat, past dit niet uitstekend in onze tuin?"

Verderop, in galerie Irène Laub, geeft Tatiana Wolska "gewillig het minimalisme der vormen op ten gunste van een verkenning van de curvatuur van bochten, de verschijning van het organische, de hybridisatie van het object," meldt de perstekst. Hoe dat eruitziet? Mooi, zeker. De plastic flessen en het sloophout herken je niet meer, ze zijn herwerkt tot een wolkvormige installatie. Maar wat zeg ik erover, behalve dat de materiaalvreugde ervan afspat? Ik houd wijselijk mijn mond, om hem pas bij galerie Albert Baronian open te doen voor een chorizosandwich.

XXX,
Donna

BRUZZ 5